

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/84/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5305203883
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5305203883.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci navrhovateľky Bc. C. M., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Y., M. XXXX, zastúpenej splnomocnenou zástupkyňou K. M., bytom tamtiež, proti odporcovi (osobe, ktorá má podľa návrhu platiť výživné) Ing. Q. M., nar. X.X.XXXX, bytom J. XX, právne zastúpenému advokátkou JUDr. Sabínou Hodoňovou, so sídlom J., M. G. XX, o výživné na plnoleté dieťa, na základe odvolania oboch účastníkov proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č. k. 8C/147/2005-761 zo dňa 28. septembra 2018 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu m e n í tak, že
odporca Ing. Q. M. b o l p o v i n n ý prispievať na výživu navrhovateľky Bc. C. M. v sume
60 eur mesačne v období od 7.12.2004 do 31.8.2006,
80 eur mesačne v období od 1.9.2006 do 31.10.2008,
100 eur mesačne v období od 1.11.2008 do 31.12.2009,
50 eur mesačne v období od 1.1.2010 do 30.6.2010,
25,38 eur mesačne v období od 1.7.2010 do 31.12.2010
a vo zvyšnej časti návrh z a m i e t a .

Nedoplatok na výživnom za obdobie od 7.12.2004 do 31.12.2010 v sume 3.023,33 eur p o v o ľ u j e
odporcovi zaplatiť v štyroch splátkach po 755,84 eur s tým, že prvá splátka je splatná do 31.12.2020,
druhá do 30.4.2021, tretia do 31.8.2021 a štvrtá do 31.12.2021.

Žiadny z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil povinnosť otcovi navrhovateľky, ako povinnému z vyživovacej povinnosti (ďalej len „odporca“), zaplatiť navrhovateľke výživné za obdobie od 1.9.2006 do 30.4.2009 v sume po 100 eur mesačne, za obdobie od 1.5.2009 do 31.12.2009 v sume po 170 eur mesačne a vo zvyšnej časti návrh zamietol. Vychádzal z intencií predchádzajúceho zrušujúceho rozhodnutia a po doplnení dokazovania ustálil rozhodné skutočnosti viažuce sa k jednotlivým časovým úsekom relevantného obdobia. Vo vzťahu k časovému úseku od 7.12.2004 do 31.8.2006 konštatoval, že navrhovateľka v danom období navštevovala strednú školu, zhodne ako v čase predchádzajúcej úpravy výšky výživného, pričom v priebehu celého konania neprodukovala jednoznačné skutkové tvrdenia a dôkazy o podstatnej zmene pomerov.

2. Ohľadne nasledujúceho obdobia od 1.9.2006 do 30.4.2009 okresný súd ustálil zmenu pomerov na strane navrhovateľky, keďže od septembra 2006 nastúpila na Vysokú školu chemicko-technologickú v Prahe. Výšku výdavkov navrhovateľky vymedzil sumou 275 eur mesačne a prihliadol i na sociálne a ubytovacie štipendium. Samozrejme, okresný súd zohľadnil i možnosti otca, ktorý v danom období

dosahoval príjem od 560 do 643 eur mesačne. Nadväzne za primerané považoval zvýšenie výživného v označenom období na sumu 100 eur mesačne (60 % požadovaného zvýšenia). Prihliadol tiež na to, že minimálne do februára 2008 (do vyhlásenia rozsudku vo veci tamojšieho súdu sp. zn. 2T/90/2006) plnil odporca vyživovaciu povinnosť i voči synovi P..

3. V apríli 2009 odporca ukončil pracovný pomer a bolo mu vyplatené i odstupné, ktoré okresný súd rozpočítal na 8 mesiacov, t. j. od 1.5.2009 do 31.12.2009. V predmetnom období tak bol príjem odporcu najvyšší, pretože dávka v nezamestnanosti predstavovala 720 eur mesačne, čo spolu s pomernou časťou odstupného činilo zhruba 1.600 eur mesačne. Na základe uvedeného okresný súd v tomto časovom úseku zvýšil výživné odporcu na navrhovateľku na sumu 170 eur mesačne.

4. V období od 1.1.2010 od 30.6.2011 však návrhu na zvýšenie výživného vyhovieť nemohol. V označenom období bol odporca len poberateľom opatrovateľského príspevku a dávok v hmotnej núdzi. Okresný súd s poukazom na právo navrhovateľky (ako dieťaťa) podieľať sa na životnej úrovni svojho rodiča, ktorá bola v uvedenom období veľmi nízka, zamietol návrh na zvýšenie výživného.

5. Koniec vysokoškolského štúdia navrhovateľky ustálil dňom 30.6.2011. Zdôraznil, že navrhovateľka štúdiom neukončila úspešne, keď nedokázala skĺbiť svoje materské povinnosti so štúdiom (osobitne s laboratórnymi prácami) a nebola pripustená ku štátniciam. Dotknuté skutočnosti nemožno pričítať na ťarchu povinného/odporcu. Nadväzne vo vzťahu k časovému úseku od 1.7.2011 do 22.7.2012 nepovažoval návrh za dôvodný.

6. Okresný súd dodal, že k pozitívnej zmene pomerov od posledného rozhodnutia týkajúceho sa vyživovacej povinnosti rodičov k navrhovateľke došlo aj na strane matky navrhovateľky. Táto sa zamestnala (v novembri 2005), mala pravidelný mesačný príjem, ktorý rástol adekvátne k inflácii. V období predošlého (právoplatného) rozhodovania o výživnom pritom jej príjmom bola len sociálna dávka.

7. Vzhľadom na vyššie uvedené zvýšenie výživného okresný súd vymedzil rozdiel medzi sumou, ktorú mal odporca navrhovateľke zaplatiť (4.560 eur) a medzi sumou, ktorú reálne plnil (2.157,55 eur). V tejto spojitosti uviedol, že ani z pripojeného spisu tamojšieho súdu sp. zn. 1Nt/3/2014 nevyplýva, že by odporca platil výživné až do apríla 2011. Inými slovami, úhrada výživného v období od mája 2010 do apríla 2011 preukázaná nebola; taktiež zo správy zamestnávateľa odporcu nemožno dospieť k záveru, že by z jeho mzdy boli vykonávané zrážky vo vzťahu k navrhovateľke (tieto boli realizované iba na ďalšie deti - synov M. a P.). Predmetný rozdiel vo výške 2.402,45 eur uložil okresný súd zaplatiť odporcovi v lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku, pri určení ktorej lehoty prihliadol i na vyplatenie odporcovi finančného zadosťučinenia za prieťahy v konaní (spolu 5.500 eur, z toho v auguste 2018 1.500 eur). Odporca je tak spôsobilý vyplatiť zameškané/splátané výživné jednorazovo.

8. Okresný súd doplnil, že nepripustil zmenu návrhu navrhovateľky uplatnenú (až) na pojednávaní dňa 25.9.2018. Jednak dotknuté podanie vyhodnotil ako neurčité a nezrozumiteľné, a jednak zohľadnil dĺžku prebiehajúceho konania. Zároveň konštatoval, že okolnosti návrhu na zastavenie exekúcií vo veci tamojšieho súdu sp. zn. 5Er/257/2007, ktoré zostali medzi účastníkmi sporné, nemohli ovplyvniť rozhodnutie v súdnej veci. Pokiaľ vychádzal z príjmu odporcu v českých korunách, tento príjem prepočítaval priemerom kurzov medzi českou korunou a eurom.

9. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

10. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie obaja účastníci.

11. Odporca (prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne) žiadal vo vyhovujúcich častiach rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že návrh bude zamietnutý. Namietal nepreukázanie nákladov navrhovateľky počas vysokoškolského štúdia. Tvrdené náklady označoval za neprimerané a nesúhlasil ani so sumou ustálenou okresným súdom (275 eur mesačne), ktorá neodzrkadľuje náklady približne pred 9 - 12 rokmi; ktoré obdobie je relevantné. Odporca mal za to, že okresný súd náležite nezohľadnil ani jeho majetkové / príjmové pomery, ktorých súčasťou boli zrážky zo mzdy na synov M. a P. v období od septembra 2006 do apríla 2009; čiže reálne bol jeho príjem nižší. Vyplácanie dávky v nezamestnanosti spoločne s vyplatením odstupného nepovažoval za takú zmenu, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného v dotknutom období. Napokon namietal neumožnenie zaplatenia výživného v splátkach, keďže je dlhodobo nezamestnaný a nemá žiadne finančné prostriedky.

12. Samostatné odvolanie podal i bezprostredne odporca, ktorý žiadal zmeniť rozsudok okresného súdu tak, že navrhovateľka nebude mať voči nemu právo na výživné plnoletého dieťaťa. V zásadných otázkach argumentoval zhodne ako jeho právna zástupkyňa. Dával do pozornosti, že navrhovateľka vyštudovala zahraničnú vysokú školu, pričom po ukončení štúdia mala na účte úspory a vlastnila i rodinný dom. Odporca poukazoval tiež na majetkové pomery matky navrhovateľky (jeho bývalej manželky) a zdôrazňoval jej snahu obohatiť sa na jeho úkor. Namietal nedostatočné zistenie skutkového stavu, keď nebolo prihliadnuté na jeho reálne príjmy a na to, že okrem navrhovateľky mal vyživovaciu povinnosť

i voči dvom ďalším deťom. Rovnako sa okresný súd nezaoberal príjmami a majetkovými možnosťami manžela navrhovateľky. Celkovo považoval napadnuté rozhodnutie za diskriminačné voči jeho osobe a voči synovi P..

13. Navrhovateľka (prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne - matky) žiadala napadnutý rozsudok zrušiť a určiť výživné v období od 23.3.2004 do 31.8.2006 v sume 132,78 eur mesačne a od 1.9.2006 do 22.7.2012 v sume 170 eur mesačne. Poukazovala na to, že vyživovaciú povinnosť majú obaja rodičia, a teda na jej výžive sa má/mal adekvátne podieľať aj odporca, a nie len matka C. M., ktorá poskytovala starostlivosť a výživné rovnako všetkým trom deťom. Vyjadrovala sa k širším rodinným súvislostiam i k širším spojitostiam posudzovanej veci a mala za to, že ňou prezentovaná zmena návrhu mala byť v konaní pripustená.

14. Navrhovateľka zdôrazňovala, že štúdium ukončila až 22.7.2012, čo bolo preukázané i potvrdením dotknutej vysokej školy. Štúdium úspešne nezavšila len preto, že z dôvodu tehotenstva (t. j. ochrany matky i dieťaťa) nemohla vyhotoviť diplomovú prácu; pýtala sa, či „nep priznanie výživného má byť trest za to, že nepodstúpila interrupciu“. Nesúhlasila s rozpočítaním odstupného odporcu len na mesiace máj - december 2009, keďže v danom období poberal dávku v nezamestnanosti; logicky by sa teda odstupné malo zohľadniť v období, keď odporca poberal dávku v hmotnej núdzi.

15. V nasledujúcich podaniach obaja účastníci zotrvali na svojich odvolaniach, vrátane zopakovania podstaty súvisiacej argumentácie. Nemalú časť týchto procesných podaní (priamo odporcu a splnomocnenej zástupkyne navrhovateľky) tvorili vyjadrenia k širším okolnostiam, ktoré sa v nemalej miere súdnej veci ani bezprostredne nedotýkali.

16. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP) rozsudok okresného súdu podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je konštatované vo výroku tohto rozsudku.

17. Okresný súd správne zopakoval/konštatoval, že predmetom aktuálneho rozhodovania bolo len obdobie od 7.12.2014, keďže o časovom úseku od 23.3.2004 do 6.12.2004 bolo právoplatne rozhodnuté už v predošlom štádiu konania. Predchádzajúcim rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 8C/147/2005-467 z 6.3.2014 bol návrh vo zvyšnej časti - okrem iného aj v časti týkajúcej sa (práve) obdobia od 23.3.2004 do 6.12.2004 - zamietnutý. Proti dotknutému výroku odvolanie (prioritne navrhovateľkou) podané nebolo, preto nadobudol právoplatnosť (v tom čase podľa § 206 ods. 1 a contrario O.s.p., podľa aktuálnej úpravy identicky podľa § 367 ods. 1 a contrario CSP). Nadväzne odvolanie navrhovateľky je v predmetnej časti - domáhania sa uloženia vyživovacej povinnosti aj za obdobie od 23.3.2004 do 6.12.2004 - nedôvodné.

18. Zároveň v dôsledku uvedeného je nutné konštatovať, že vo vzťahu k obdobiu od 23.3.2004 do 6.12.2004 neexistuje súdne rozhodnutie, ktoré by výslovne upravovalo výšku vyživovacej povinnosti odporcu k navrhovateľke. V konaní o rozvod manželstva rodičov navrhovateľky (odporcu a K. M.) - sp. zn. Okresného súdu Čadca 8C/59/2003 - bolo totiž v konečnom dôsledku rozhodnuté o vyživovacej povinnosti odporcu k navrhovateľke len za obdobie od 9.3.2004 do 22.3.2004; súčasne v konaní tamjšieho súdu sp. zn. 5P/128/2002 bolo konané o vyživovacej povinnosti iba na čas do rozvodu.

19. To znamená, že z formálneho hľadiska prebiehajúce konanie (najmä po právoplatnom ukončení súvisiacich konaní, ku ktorému došlo až v priebehu prejednávania súdnej veci), je konaním o určenie výživného na plnoleté dieťa. Vzhľadom na konkrétnosti súdneho prípadu a veľmi malý časový odstup (menej ako 9 mesiacov) od obdobia, ktoré je „kryté“ súdnym rozhodnutím, do začiatku obdobia, ktoré je relevantné z hľadiska aktuálneho rozhodovania, je však možné/potrebné rámcovo vychádzať aj z predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom odporcu na navrhovateľku. Na dotknutú súvislosť už bolo poukázané i v predošlom rozhodnutí odvolacieho súdu (uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/334/2016 z 26.7.2017).

20. Okresný súd postupoval náležite, keď rozhodné obdobie, ktorého sa posúdenie opodstatnenosti vyživovacej povinnosti plnoletého dieťaťa (navrhovateľky) voči rodičovi (odporcovi) týka, rozčlenil na viaceré časové úseky, odvíjajúce sa od konkrétnych skutkových okolností, resp. od ich zmeny. Hneď v úvode krajský súd pripomína, že po celé rozhodné obdobie zaťažovala odporcu okrem vyživovacej povinnosti k navrhovateľke aj vyživovacia povinnosť k ďalším dvom deťom (synom M. a P.). To znamená, že v každom jednotlivom období bolo/je nevyhnutné mať na zreteli, že navrhovateľka nie je

jediným dieťaťom, ktorého odôvodnené potreby musia byť uspokojované plnením vyživovacej povinnosti odporcom. Nebolo pritom významným, či išlo o vyživovaciu povinnosť odporcu plnenú na základe súdneho rozhodnutia (po celé obdobie vo vzťahu k synovi M.) alebo o vyživovaciu povinnosť plnenú priamo na základe zákona (niektoré obdobia vo vzťahu k synovi P.).

21. V období od 7.12.2004 do 31.8.2006 navrhovateľka pokračovala v štúdiu na strednej škole (bilingválnom gymnáziu) v Žiline. Na pojednávaní dňa 15.5.2006 bezprostredne navrhovateľka za svoje najvýraznejšie výdavky označila výdavky na cestovné cca 20 eur („necelých 600,- Sk“), na zakúpenie kníh slúžiacich k príprave na maturitné skúšky v sume cca 20 eur (600,- Sk), na absolvovanie ročného kurzu anglického jazyka a konverzácie vo francúzskom jazyku 166 eur („okolo 5.000,- Sk“). Bývala v byte rodičov, pričom súvisiace „poplatky“ hradil odporca; na označenom pojednávaní uvedené výdavky potvrdila matka navrhovateľky K. M.. Jedna z najelementárnejších potrieb (bytová potreba) dieťaťa/navrhovateľky tak bola uspokojovaná odporcom nad rámec súdom stanoveného výživného. Kvôli problémom s kĺbmi užívala navrhovateľka v danom období občas lieky, resp. masť, na ktoré doplácala 5 eur („asi 150,- Sk“). Odporca v dotknutom období pracoval v Českej republike a jeho zárobok dosahoval výšku cca 620 eur mesačne; priemernú výšku zárobku zásadnejšie ovplyvnil najmä príjem v novembri 2005, kedy bola odporcovi vyplatená odmena cca 3.020 eur (90.000,- Kč).

22. Nadväzne krajský súd za primerané výživné v období od 7.12.2004 do 31.8.2006 považoval výživné v sume 60 eur. Pokiaľ navrhovateľka v aktuálnom odvolaní poukazovala na to, že zvýšené výdavky v danom období oproti predošlému rozhodovaniu o výživnom (v rámci rozsudku o rozvedení manželstva rodičov navrhovateľky) presne vymedzila bezprostredne v rozhodnom čase, uvedené nezodpovedá stavu a priebehu konania. Správne konštatoval už okresný súd, že v predmetnej spojitosti navrhovateľka neprodukovala jednoznačné skutkové tvrdenia a dôkazy. Čiastočne krajský súd v dotknutom období prihliadol i na to, že došlo k zamestnaniu sa matky navrhovateľky od novembra 2005 vo Všeobecnej zdravotnej poisťovni, pričom v predchádzajúcom období bola nezamestnaná.

23. Krajský súd sa stotožnil s tým, že zásadnou zmenou v pomeroch navrhovateľky bol jej nástup na vysokoškolské štúdium v Prahe. Aj bez detailného preukazovania nákladov je nepochybné, že výdavky na štúdium mimo domova (dokonca v zahraničí) sú zásadne vyššie ako výdavky pri štúdiu absolvovanom v mieste bydliska, resp. v jeho blízkej dostupnosti. Navrhovateľka si musela zabezpečovať v celom rozsahu stravovanie, ubytovanie, veci bežnej potreby (najmä osobnej hygieny), nevyhnutné študijné materiály, obvyklé presuny v rámci mesta, atď. Nemaľou položkou bolo i cestovné pri návštevách domova.

24. Zásadným výdavkom boli náklady na bývanie. Z potvrdenia Vysokej školy chemicko-technologickej je zrejmé, že navrhovateľka za ubytovanie uhrádzala mesačne sumu cca od 2.300 do 2.700,- Kč. Po zohľadnení ubytovacieho štipendia, ktoré činilo 30,- Kč na jeden deň (a mimo mesiacov júl a august jednotlivých rokov bolo vyplácané až do júna 2011; na uvedené štipendium mala navrhovateľka nárok aj v období, keď už bývala spolu s terajším manželom mimo internátu/v prenajatom byte) ubytovacie náklady predstavujú cca 50 až 70 eur mesačne. Okrem ubytovacieho štipendia bolo navrhovateľke počas štúdia vyplatené sociálne štipendium, vždy v mesiaci november v rokoch 2006 - 2010 v priemernej sume 8.000,- Kč ročne, t.j. cca 23 eur mesačne. Okrem uvedeného jej bolo vyplatené i účelové štipendium v mesiacoch november a december 2010 v úhrnej sume 5.570,- Kč.

25. Otcov priemerný príjem v období od septembra 2006 až do októbra 2008 sa pohyboval od 570 do 600 eur mesačne. Čiže v porovnaní s predchádzajúcim obdobím išlo o (veľmi) mierny pokles príjmu odporcu. Napriek uvedenému zásadne zvýšenie odôvodnených potrieb navrhovateľky podmieňuje zvýšenie výživného, ktoré v označenom období krajský súd ustálil na sume 80 eur mesačne. To znamená zvýšenie oproti predchádzajúcej sume o jednu tretinu.

26. V období od novembra 2008 do marca 2009 priemerný mesačný príjem otca vzrástol na 1.070 eur, na ktorej zvýšenej životnej úrovni rodiča má právo podieľať sa i navrhovateľka, z ktorého dôvodu krajský súd upravil/zvýšil výšku výživného na sumu 100 eur mesačne. Na zvýšení príjmu otca sa najvýraznejšie podieľala odmena vyplatená v novembri 2008 v sume 52.500,- Kč, ďalej zvýšenie základnej mzdy a čiastočne i výhodnejší kurz českej koruny voči euru v danom období.

27. V apríli 2009 odporca ukončil pracovný pomer (nie vlastným zavinením), pričom spolu so mzdou za mesiac apríl 2009 (základná mzda brutto 29.000,- Kč) bolo odporcovi vyplatené i odstupné. V „čistom vyjadrení“ sa jednalo v úhrne o sumu 194.094,- Kč; t.j. cca 7.340 eur. Z dotknutej sumy krajský súd na účely mzdy v mesiaci apríl vyhradil sumu 1.070 eur, zodpovedajúcu predchádzajúcej sume.

Od 1.5.2009 bola odporcovi vyplácaná dávka v nezamestnanosti, ktorá v priemere do konca roka 2009 činila 538 eur mesačne. Pre účely vyživovacej povinnosti krajský súd k dotknutej sume pripočítal z vyplateného odstupného cca sumu 500 eur mesačne, z ktorej úhrnnej sumy (cca 1.050 eur) bol odporca spôsobilý naďalej i v období od 1.5.2009 do 31.12.2009 prispievať na výživu navrhovateľky sumou 100 eur mesačne.

28. Z odstupného tak pre účely výživného bolo v roku 2009 započítané 4.000 eur na mesiace máj až december a 1.070 eur na mesiac apríl. Zostatok z uvedenej sumy (2.270 eur) krajský súd zohľadnil v rámci časového úseku od januára 2010 do júna 2010, t. j. cca v sume 380 eur na mesiac. V dotknutom období odporca poberal i dávku/príspevok za opatrovanie v sume 192,94 eur mesačne. Z takéhoto „príjmu“ cca 570 eur mesačne bolo v jeho možnostiach prispievať na výživu navrhovateľky v rozsahu 50 eur mesačne. V dotknutom čase už bolo potrebné zohľadňovať vyššie výdavky na výživu aj vo vzťahu k ďalším dvom deťom odporcu, z ktorého titulu z relatívne podobného príjmu ako v období od 1.9.2006 do 31.10.2008 bolo odporcovi určené značne nižšie výživné na navrhovateľku.

29. Oproti intencii naznačenej v predchádzajúcom odvolacom rozhodnutí krajský súd prišiel k rozpočítaniu odstupného na dlhšie obdobie, a nielen bezprostredne na obdobie vyplácania dávok v nezamestnanosti; t. j. do konca roka 2009. Uvedený prístup však v konečnom dôsledku vedie k identickým záverom z hľadiska celkovej výšky výživného. Pokiaľ by bolo odstupné rozpočítané na kratšie obdobie, zaťažovala by odporcu vyššia vyživovacia povinnosť počas menšieho počtu mesiacov. Povedané z opaku, ak je odstupné rozpočítané na dlhšiu dobu, je odporca povinný platiť výživné síce po dlhšie časové obdobie, ale v nižšej (mesačnej) výške.

30. V nasledujúcom období od 1.7.2010 bol odporca poberateľom príspevku za opatrovanie v sume 164,08 eur mesačne a od 1.8.2010 aj dávky v hmotnej núdzi. Uvedené čiastky bez ďalšieho nie sú spôsobilé na uhrádzanie vyššieho výživného ako výživného v minimálnom rozsahu, t. j. vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepĺnoleté dieťa alebo nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona. V dotknutom období táto čiastka činila 25,38 eur mesačne, ktorú sumu bol/je povinný odporca platiť na výživné za obdobie od 1.7.2010 do 31.12.2010.

31. Z hľadiska trvania vyživovacej povinnosti rodičov nie je významné, dokedy bolo pĺnoleté dieťa evidované ako študent vysokej školy a ani to, aké je maximálne možné (v zmysle všeobecných právnych predpisov transformovaných do podmienok konkrétneho študijného programu jednotlivcej vysokej školy) trvanie štúdia. Nadväzne nebolo v súdnej veci relevantné, dokedy Vysoká škola chemicko-technologická Praha evidovala navrhovateľku ako jej študentku; rovnako tak ani to, aké bolo maximálne prípustné celkové trvanie magisterského štúdia.

32. Určujúcou je skutočnosť, ktoré konkrétne obdobia je možné vyhodnotiť ako prípravu (pĺnoletého) dieťaťa na budúce povolanie. V prejednávacom prípade je nepochybné, že navrhovateľka úspešne ukončila bakalársky stupeň vysokoškolského štúdia letným semestrom akademického roku 2008/2009. Od 1.9.2009 začala študovať na nadväzujúcom magisterskom stupni štúdia. Pri riadnom plnení študijných povinností by uvedené štúdium zavřila štátnymi záverečnými skúškami v letnom semestri akademického roku 2010/2011. Navrhovateľka však otehotnela, z ktorého titulu nemohla vykonávať laboratórne práce, čo malo vplyv na nevyhotovenie diplomovej práce, z ktorého dôvodu nebola pripustená k štátnym záverečným skúškam.

33. Už v predchádzajúcom odvolacom rozhodnutí (uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/334/2016 z 26.7.2017) bolo ustálené, že predmetná okolnosť vôbec nesúvisela s odporcom, resp. s jeho správaním a nedokončenie štúdia ide v plnej miere na vrub navrhovateľky. Pomerne účelovo sa v aktuálnom odvolaní snaží navrhovateľka dávať ochranu zdravia budúcej matky a ešte nenarodeného dieťaťa do protipólu so študijnými povinnosťami, resp. s nemožnosťou ich plnenia. Rozhodujúcim faktorom je, že na základe vlastného „zavinenia“ (rozhodnutia stať sa matkou) magisterský stupeň štúdia neukončila.

34. Krajský súd však zohľadnil, že navrhovateľka absolvovala všetky postupové skúšky a v rámci magisterského štúdia dospela až do jeho záverečnej fázy, pred vyhotovenie diplomovej práce a podrobenie sa štátnym záverečným skúškam. Nepochybné úspešne zvládnutá časť magisterského štúdia priamo podmieňuje vyššiu mieru odborných schopností a pripravenosti navrhovateľky a je preto namieste opodstatnene na ne prihliadať pri vymedzení obdobia, v ktorom sa navrhovateľka pripravovala na budúce povolanie. Vzhľadom na predmetný rozsah úspešne absolvovanej časti magisterského štúdia krajský súd uzavrel, že štúdium navrhovateľky je potrebné kvalifikovať ako dôvodné aj z hľadiska trvania

vyživovacej povinnosti odporcu do 31.12.2010. To znamená cca do troch štvrtín magisterského štúdia pri jeho riadnom priebehu.

35. S účinnosťou od 1.1.2011 tak už odporcu vyživovacia povinnosť voči navrhovateľke nezaťažovala. Zamietnutie návrhu vo zvyšku teda zahŕňa v plnej miere obdobie po 1.1.2011 a výšku (nárokovaného) výživného nad vyššie vymedzený rozsah v jednotlivých obdobiach od 7.12.2004 do 31.12.2010.

36. Keďže v celom rozsahu sa v prípade posudzovanej vyživovacej povinnosti rodiča (odporcu) voči dospelému/plnoletému dieťaťu (navrhovateľke) jedná o minulé - časovo ohraničené - obdobie, bolo nevyhnutné ustáliť nedoplatok otca na výživnom navrhovateľky.

· V časovom úseku od 7.12.2004 do 31.8.2006 bolo výživné určené sumou 60 eur mesačne, čo zodpovedá v úhrne sume 1.248,40 eur (48,40 eur za pomernú časť mesiaca december 2004 + 20 mesiacov po 60 eur; t.j. 1.200 eur).

· V intervale od 1.9.2006 do 31.10.2008 bolo výživné stanovené vo výške 80 eur mesačne, čiže v celkovej sume 2.080 eur (26 mesiacov po 80 eur).

· V období od 1.11.2008 do 31.12.2009 odvolací súd výživné vymedzil v rozsahu 100 eur mesačne; t.j. spolu 1.400 eur (14 mesiacov po 100 eur).

· V časovom úseku od 1.1.2010 do 30.6.2010 bolo výživné ustálené sumou 50 eur mesačne, čo predstavuje celkovú čiastku 300 eur (6 mesiacov po 50 eur).

· Napokon, v intervale od 1.7.2010 do 31.12.2010 bolo výživné určené v minimálnej sume 25,38 eur mesačne, čiže v úhrne 152,28 eur (6 mesiacov po 25,38 eur).

37. Za celé relevantné obdobie tak odporcova vyživovacia povinnosť voči navrhovateľke zodpovedá vo finančnom vyjadrení sume 5.180,68 eur (1.248,40 + 2.080 + 1.400 + 300 + 152,28). V dotknutom období od 7.12.2004 do 31.12.2010 odporca na výživné navrhovateľky prispel sumou 2.157,35 eur (65 mesiacov po 33,19 eur). To znamená, že na určenom výživnom je povinný doplatiť rozdiel uvedených súm, t.j. 3.023,33 eur.

38. Krajský súd dodáva, že pri bezprostrednom plnení vyživovacej povinnosti odporca mylne vychádzal z jej výšky 33,19 eur (1.000 Sk) mesačne. Pokiaľ sa takáto suma vo vzťahu k výživnému na navrhovateľku C. M. aj objavila v rozhodnutí o rozvoze manželstva jej rodičov, týkala sa len časti mesiaca marec 2004. Uvedené jednoznačne vyplýva z predmetného rozsudku - sp. zn. Okresného súdu Čadca 8C/59/2003 z 19.11.2009 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/144/2010 z 30.6.2010 a daná skutočnosť bola zdôraznená i v odôvodnení označeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Samotný odporca v rámci odvolania voči predchádzajúcemu rozhodnutiu (č.l. 547 z opaku) si bol vedomý, že vyživovacia povinnosť do plnoletosti na navrhovateľku bola určená vo výške 66,38 eur (2.000 Sk) mesačne. Zrejme aj pod vplyvom týchto súvislostí okresný súd pri stanovení výšky nedoplatku na výživnom považoval výživné mimo obdobia, keď určil výživné v sumách 100 eur, resp. 170 eur mesačne za splnené zaplatením sumy 33,19 eur mesačne.

39. Nedoplatok na výživnom v sume 3.023,33 eur krajský súd povolil odporcovi zaplatiť v štyroch rovnakých splátkach (po 755,84 eur) v štvormesačných intervaloch. Splatnosť prvej splátky určil dátumom do 31.12.2020; čiže nasledujúce splátky budú splatné - druhá do 30.4.2011, tretia do 31.8.2011 a záverečná do 31.12.2011.

40. Bez ohľadu na výšku aktuálneho príjmu odporcu bolo preukázané, že v súvislosti s viacerými súdnymi konaniami mu boli vyplatené v úhrne niekoľkotisícové sumy finančného zadostučinienia. Zároveň vzhľadom na existenciu právneho zastúpenia - aj keď samotný odporca popieral nárok navrhovateľky na výživné - mu muselo byť minimálne od predošlého rozhodnutia odvolacieho súdu (júl 2017) zrejme, že bude povinný (za)platiť výživné na navrhovateľku. Pri bežnej starostlivosti o finančné zabezpečenie vlastných potrieb mal tak vytvorený dostatočný časový priestor na akumuláciu prostriedkov nevyhnutných na uhradenie dlhu na výživnom. Napokon aj poskytnutie niekoľkomesačných lehôt splatnosti dáva odporcovi primeraný čas na zhromaždenie prostriedkov potrebných na jednotlivé splátky.

41. Relatívne dlhšie obdobie splatnosti nie je neadekvátnym ani z hľadiska navrhovateľky. V súčasnosti jej životné (i materiálne) potreby sú plne uspokojované v rámci jej aktuálneho rodinného života a zároveň už v čase (neúspešného) ukončenia vysokoškolského štúdia disponovala relevantnou sumou úspor. Len pre úplnosť krajský súd dopĺňa/opakuje, že okolnosť, že navrhovateľka pri ukončení štúdia mala úspory, resp. bola vlastníčkou rodinného domu (získaného darom), nijakým spôsobom neovplyvňuje výšku

vyživovacej povinnosti odporcu. V priebehu celého konania nebolo preukázané, že by tento majetkový status bol priamym výsledkom činnosti odporcu.

42. V nadväznosti na (ďalšie) odvolacie námietky účastníkov krajský súd dodáva, že okresný súd zodpovedajúco stavu konania v danom okamihu (osobitne samotnému obsahu návrhu na zmenu) nepripustil zmenu návrhu prezentovaného navrhovateľkou. Dotknuté - priebežné procesné - rozhodnutie, navyše, ani nepodlieha bezprostrednému odvolaciemu prieskumu (§ 357 CSP a contrario). Ako bolo vyššie opakovane konštatované, krajský súd dôsledne prihliadal na ďalšie dve vyživovacie povinnosti odporcu, čo korešponduje aj len s veľmi miernym zvyšovaním výživného i v obdobiach relatívne vysokého príjmu odporcu. Pokiaľ boli odporcovi vykonávané zrážky zo mzdy v súvislosti s vyživovacou povinnosťou k synom M. a P., išlo o dôsledok jeho predchádzajúceho dobrovoľného neplnenia súdom uloženej povinnosti. Nadväzne ho v konkrétnom období mohli zaťažovať/ zaťažovali aj vyššie sumy zrážok, ale len v nadväznosti na predchádzajúce neplnenie vyživovacej povinnosti.

43. V zmysle § 396 ods. 1, 2 CSP krajský súd rozhodoval o trovách celého (prvoinštančného i odvolacieho) konania. Vzhľadom na § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu, keďže v súdnej veci nie sú dané (a účastníkmi ani len tvrdené) žiadne zákonné alebo konkrétne skutkové podmienky na iné rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania.

44. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 ods. 1 CSP. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.